

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Νόμος 1334 της 14/14.3.83. Κύρωση Σύμβασης σχετικής με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (Α' 31)

Άρθρο Πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση η σχετική με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 15 Νοεμβρίου 1965, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη Γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής: Σύμβαση σχετική με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό Δικαστικών και Εξώδικων Πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (Έγινε στις 15 Νοεμβρίου 1965).

Τα Κράτη που υπόγραψαν τη Σύμβαση αυτή,

Επιθυμώντας να δημιουργήσουν τα κατάλληλα μέσα, ώστε οι δικαστικές και εξώδικες πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στο εξωτερικό, να γίνουν γνωστές από τους παραλήπτες τους σε εύθετο χρόνο,

Επιδιώκοντας γι' αυτόν το σκοπό να βελτιώσουν την αμοιβαία δικαστική αρωγή, απλοποιώντας και επιταχύνοντας τη διαδικασία,

Αποφάσισαν να συνάψουν μια Σύμβαση και συμφώνησαν για τις ακόλουθες διατάξεις:

Άρθρο 1

Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε κάθε περίπτωση που δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης δεν είναι γνωστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει μια κεντρική αρχή, που αναλαμβάνει, σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 6, το καθήκον να δέχεται τις αιτήσεις επίδοσης και

κοινοποίησης που προέρχονται από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και να δίνει συνέχεια σ' αυτές.

Η κεντρική αρχή είναι οργανωμένη σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 3

Η αρμόδια αρχή ή ο αρμόδιος δημόσιος λειτουργός, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους προέλευσης, απευθύνει στην κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, αίτηση σύμφωνη με το επισυναπτόμενο σ' αυτή τη Σύμβαση πρότυπο, χωρίς να υπάρχει ανάγκη επικύρωσης των εγγράφων ή άλλης αντίστοιχης διατύπωσης.

Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τη δικαστική πράξη ή το αντίγραφό της, το όλο δε σε διπλούν.

Άρθρο 4

Εάν η κεντρική αρχή κρίνει ότι οι διατάξεις της Σύμβασης, δεν τηρήθηκαν, ειδοποιεί αμέσως τον αιτούντα, διευκρινίζοντας τις διατυπούμενες κατά της αίτησης αντιρρήσεις.

Άρθρο 5

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει ή προκαλεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης:

α) Είτε σύμφωνα με τους οριζόμενους από τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση τύπους για την επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων που συντάσσονται στη χώρα αυτή και που προορίζονται για άτομα που βρίσκονται στο έδαφός της

β) ή σύμφωνα με τον ειδικό τύπο που ζητεί ο αιτών, με την προϋπόθεση να μην είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, γράμμα β) η πράξη μπορεί πάντοτε να επιδίδεται στον παραλήπτη που τη δέχεται εκούσια.

Εάν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει τη σύνταξη ή τη μετάφραση της πράξης σε μια από τις επίσημες γλώσσες της χώρας της.

Το μέρος της αίτησης, που είναι σύμφωνο με το πρότυπο που επισυνάπτεται στη Σύμβαση αυτή και που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία της πράξης, διαβιβάζεται στον παραλήπτη.

Άρθρο 6

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ή κάθε αρχή που υποδεικνύεται γι' αυτόν το σκοπό, εκδίδει βεβαίωση σύμφωνα με το πρότυπο που επισυνάπτεται σ' αυτή τη Σύμβαση.

Η βεβαίωση αναφέρει την εκτέλεση της αίτησης, προσδιορίζει τον τόπο και τη χρονολογία της εκτέλεσης καθώς και το πρόσωπο στο οποίο διαβιβάστηκε η αίτηση. Ενδεχομένως, καθορίζει το γεγονός που τυχόν εμπόδισε την εκτέλεση.

Ο αιτών μπορεί να ζητήσει να θεωρηθεί η βεβαίωση που δεν εκδόθηκε από την κεντρική αρχή ή από δικαστική αρχή, από μια από τις αρχές αυτές.

Η βεβαίωση απευθύνεται αμέσως στον αιτούντα.

Άρθρο 7

Τα στοιχεία που αναγράφονται στο πρότυπο της Σύμβασης αυτής συντάσσονται υποχρεωτικά στα γαλλικά ή στα αγγλικά. Μπορούν εξάλλου να συνταχθούν στη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Κράτους προέλευσης.

Τα κενά που αντιστοιχούν στα στοιχεία αυτά συμπληρώνονται είτε στη γλώσσα του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε στα γαλλικά ή στα αγγλικά.

Άρθρο 8

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να προβαίνει άμεσα χωρίς εξαναγκασμό, με τη φροντίδα των διπλωματικών ή προξενικών του πρακτόρων, στις επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Κάθε Κράτος μπορεί να δηλώσει ότι αντιτίθεται στη χρήση αυτής της ευχέρειας στο έδαφός του, εκτός αν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε υπήκοο του κράτους προέλευσης.

Άρθρο 9

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει επιπλέον την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει την προξενική οδό για να διαβιβάσει, για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης, δικαστικές πράξεις στις αρχές άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που τούτο υποδεικνύει.

Εάν εξαιρετικές περιστάσεις το απαιτούν, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει για τον ίδιο σκοπό τη διπλωματική οδό.

Άρθρο 10

Η Σύμβαση αυτή δεν αποτελεί κώλυμα, εκτός αν το Κράτος προορισμού δηλώσει ότι αντιτίθεται:

α) Στην ευχέρεια να απευθύνουν άμεσα ταχυδρομικώς δικαστικές πράξεις σε πρόσωπα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Β) Στην ευχέρεια των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων ή άλλων αρμοδίων προσώπων του Κράτους προέλευσης να προβαίνουν σε επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων αμέσως με τη βοήθεια των δημόσιων λειτουργών και υπαλλήλων ή άλλων αρμοδίων προσώπων του Κράτους προορισμού.

Άρθρο 11

Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει τη συνεννόηση μεταξύ Συμβαλλόμενων Κρατών για την αποδοχή, για το σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων, άλλων τρόπων διαβίβασης από εκείνους που προβλέπονται στα προηγούμενα άρθρα και ιδιαίτερα την άμεση κοινοποίηση μεταξύ των οικείων αρχών.

Άρθρο 12

Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων που προέρχονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δε μπορούν να αποτελέσουν λόγο πληρωμής ή απόδοσης φόρων ή εξόδων για τις υπηρεσίες του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Ο αιτών υποχρεούται να πληρώσει ή να αποδώσει τις δαπάνες που προκλήθηκαν από:

1. Την παρέμβαση δημόσιου λειτουργού ή αρμόδιου προσώπου σύμφωνα με το νόμο του Κράτους προορισμού.
2. Τη χρησιμοποίηση ενός ιδιαίτερου τύπου.

Άρθρο 13

Η εκτέλεση μιας αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης που είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής δεν μπορεί να απαγορευτεί παρά μόνο αν το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση αυτή είναι τέτοιου χαρακτήρα που να θίγει την κυριαρχία ή την ασφάλειά του.

Η εκτέλεση δεν μπορεί να απαγορευτεί με τη μόνη δικαιολογία ότι η νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση διεκδικεί την αποκλειστική δικαστική αρμοδιότητα στην εν λόγω υπόθεση ή ότι δεν γνωρίζει νομική οδό που να ανταποκρίνεται στο αντικείμενο της αίτησης.

Σε περίπτωση απαγόρευσης, η κεντρική αρχή πληροφορεί τούτο αμέσως στον αιτούντα και αναφέρει τους λόγους.

Άρθρο 14

Οι δυσκολίες που τυχόν θα παρουσιάζονται κατά τη διαβίβαση, για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης των δικαστικών πράξεων, θα ρυθμίζονται με τη διπλωματική οδό.

Άρθρο 15

Εάν μια πράξη δίκης ή ισοδύναμη πράξη χρειαστεί να διαβιβαστεί για το σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης στο εξωτερικό σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και αν ο εναγόμενος δεν προσέλθει, ο δικαστής υποχρεούται να αναλάβει την έκδοση αποφάσεως εφ' όσον χρόνο δεν διαπιστώνεται ότι:

α) Είτε ότι η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με τον τύπο του προδιαγραφόμενο από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που συντάχθηκαν σ' αυτό το κράτος και που προορίζονται για άτομα που βρίσκονται στο έδαφός του.

β) Είτε ότι η πράξη επιδόθηκε πράγματι στον εναγόμενο ή στην κατοικία του σύμφωνα με άλλη διαδικασία που προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή και ότι σε κάθε μια απ' αυτές τις περιπτώσεις είτε η επίδοση είτε η κοινοποίηση ή η παράδοση έγιναν έγκαιρα ώστε να μπορέσει ο εναγόμενος να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι οι δικαστές του, παρά τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου μπορούν να εκδώσουν απόφαση εφ' όσον συγκεντρώνονται οι κατωτέρω προϋποθέσεις, μολονότι καμιά βεβαίωση για την επίδοση ή την κοινοποίηση ή την παράδοση δεν έχει ληφθεί:

α) Η πράξη διαβιβάστηκε σύμφωνα με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται σ' αυτή στη Σύμβαση.

β) Μια προθεσμία που ο δικαστής θα εκτιμά σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και που δεν θα είναι μικρότερη από έξι μήνες, έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποστολής της πράξης.

γ) Παρ' όλες τις επίμονες ενέργειες από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν μπόρεσε να ληφθεί καμιά βεβαίωση.

Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει, όπως, σε επείγουσα περίπτωση, ο δικαστής διατάξει προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 16

Εάν η εισαγωγική πράξη αγωγής ή ισότιμη πράξη χρειαστεί να διαβιβαστεί στο εξωτερικό για το σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και εάν εκδοθεί απόφαση κατά εναγόμενου που δεν προσήλθε, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο αυτόν από τον αποκλεισμό που προκύπτει από την παρέλευση των προθεσμιών προσφυγής, εφ' όσον συντρέχουν οι ακόλουθοι όροι:

α) Ο εναγόμενος, χωρίς να υπάρχει εκ μέρους του πταίσμα δεν έλαβε έγκαιρα γνώση της εν λόγω πράξης ώστε να απολογηθεί ούτε της απόφασης ώστε να ασκήσει προσφυγή.

β) Τα μέσα του εναγόμενου δεν φαίνονται να στερούνται παντελώς βάσεως. Η αίτηση που αποσκοπεί στην άρση του αποκλεισμού είναι απαράδεκτη, εάν δεν γίνει μέσα σε μια λογική προθεσμία από τη στιγμή που ο εναγόμενος λάβει γνώση της απόφασης.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη εφ' όσον γίνεται μετά την εκπνοή της προθεσμίας που θα προσδιορίζει στη δήλωσή του με τον όρο η προθεσμία αυτή να μην είναι μικρότερη του έτους υπολογιζόμενη από την έκδοση της απόφασης.

Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις που αφορούν στην προσωπική κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Οι εξώδικες πράξεις που προέρχονται από αρχές και δημόσιους λειτουργούς Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να διαβιβάζονται για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τον τύπο και τους όρους που προβλέπονται σ' αυτή τη Σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να υποδεικνύει, εκτός από την κεντρική αρχή, άλλες αρχές των οποίων καθορίζει τις αρμοδιότητες.

Πάντως, ο αιτών έχει πάντοτε το δικαίωμα να απευθύνεται απ' ευθείας προς την κεντρική αρχή.

Τα ομοσπονδιακά Κράτη έχουν την ευχέρεια να υποδεικνύουν πολλές κεντρικές αρχές.

Άρθρο 19

Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει την πρόβλεψη από τον εσωτερικό νόμο ενός συμβαλλόμενου Κράτους άλλων τρόπων διαβίβασης μη προβλεπομένων στα προηγούμενα άρθρα για το σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης, στο έδαφός του, πράξεων που προέρχονται από το εξωτερικό.

Άρθρο 20

Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει τη συνεννόηση των Συμβαλλόμενων Κρατών για τον παραμερισμό:

- α) Του άρθρου 3, παρ. 2 όσον αφορά την απαίτηση διπλού αντίτυπου των διαβιβαζόμενων εγγράφων.
- β) Του άρθρου 5, παρ. 3 και του άρθρου 7 όσον αφορά τη χρήση των γλωσσών.
- γ) Του άρθρου 5, παρ. 4
- δ) Του άρθρου 12, παρ 2.

Άρθρο 21

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα κοινοποιεί στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών είτε κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης είτε μεταγενέστερα:

- α) Τον καθορισμό των αρχών που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 18.
 - β) Τον καθορισμό της αρχής που θα είναι αρμόδια για την έκδοση της βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6.
 - γ) Τον καθορισμό της αρχής της αρμοδίας για την παραλαβή των πράξεων ου διαβιβάζονται με την προξενική οδό, σύμφωνα με το άρθρο 9.
- Θα κοινοποιεί ενδεχομένως, με τους ίδιους όρους:
- α) Την αντίθεσή του στη χρησιμοποίηση των τρόπων διαβίβασης που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 10.
 - β) Τις δηλώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 15 παρ.2 και 16 παρ.3
 - γ) Κάθε τροποποίηση των καθορισμών, αντιθέσεων και δηλώσεων που αναφέρονται πιο πάνω.

Άρθρο 22

Η Σύμβαση αυτή θα αντικαταστήσει στις σχέσεις μεταξύ των Κρατών που θα την επικυρώσουν τα άρθρα 1-7 των Συμβάσεων των σχετικών με την πολιτική δικονομία που υπογράφηκαν αντίστοιχα στη Χάγη στις 17 Ιουλίου και την 1 Μαρτίου 1954, στο μέτρο που τα εν λόγω Κράτη είναι Μέρη στη μια ή την άλλη Σύμβαση.

Άρθρο 23

Η Σύμβαση αυτή δε θίγει την εφαρμογή του άρθρου 23 της Σύμβασης της σχετικής με την πολιτική δικονομία που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Ιουλίου 1905 ούτε του άρθρου 24 της Σύμβασης που υπογράφηκε στη Χάγη την 1 Μαρτίου 1954.

Τα άρθρα αυτά πάντως δεν εφαρμόζονται παρά μόνο εφ' όσον γίνεται χρήση τρόπων επικοινωνίας όμοιων με εκείνους που προβλέπονται στις ανωτέρω Συμβάσεις.

Άρθρο 24

Οι συμπληρωματικές των Συμβάσεων του 1905 και 1954 συμφωνίες, που συνάφθηκαν από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρούνται εξ ίσου εφαρμοστέες στη Σύμβαση αυτή, εκτός αντίθετης συμφωνίας των ενδιαφερόμενων Κρατών.

Άρθρο 25

Μη θιγομένης της εφαρμογής των άρθρων 22 και 24, η Σύμβαση αυτή δεν παρεκκλίνει από τις Συμβάσεις των οποίων τα Συμβαλλόμενα Μέρη είναι ή θα είναι Μέρη και που περιέχουν διατάξεις πάνω σε θέματα που ρυθμίζονται από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 26

Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη που αντιπροσωπεύτηκαν στη Δέκατη Σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.

Η Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Άρθρο 27

Η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ την εξηκοστή ημέρα μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικύρωσης που προβλέπεται από το άρθρο 26 παρ. 2.

Για κάθε υπογράφων Κράτος, που επικυρώνει μεταγενέστερα, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την εξηκοστή ημέρα μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσής του.

Άρθρο 28

Κάθε Κράτος που δεν εκπροσωπήθηκε στη Δέκατη Σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης θα μπορεί να προσχωρεί σ' αυτή τη Σύμβαση μετά τη θέση της σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 27, παρ. 1. Το έγγραφο προσχώρησης θα κατατίθεται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η Σύμβαση δε θα τίθεται σε ισχύ για ένα τέτοιο Κράτος παρά μόνο ελλείψει αντιθέσεως εκ μέρους Κράτους που έχει επικυρώσει τη Σύμβαση πριν από την κατάθεση αυτή, που την κοινοποιεί προς το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών μέσα σε 6 μήνες από την ημερομηνία που το Υπουργείο θα του έχει κοινοποιήσει την εν λόγω προσχώρηση.

Ελλείψει αντιθέσεως, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ για το προσχωρούν Κράτος την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της λήξεως της τελευταίας των προθεσμιών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 29

Κάθε Κράτος, κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης, θα μπορεί να δηλώσει ότι η Σύμβαση αυτή θα εκτείνεται στο σύνολο των εδαφών που τούτο αντιπροσωπεύει στο διεθνή τομέα ή στο ένα ή και περισσότερα

από αυτά. Η δήλωση αυτή θα έχει ισχύ από τη στιγμή θέσης σε ισχύ της Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος.

Στη συνέχεια, κάθε επέκταση τέτοιας φύσης θα κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ για τα εδάφη στα οποία εκτείνεται την εξηκοστή ημέρα μετά την κοινοποίηση που αναφέρεται στη προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 30

Η Σύμβαση αυτή θα έχει διάρκεια 5 ετών από την ημερομηνία της θέσης της σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος πρώτη, ακόμα και για τα Κράτη που θα την επικυρώσουν ή που θα προσχωρήσουν μεταγενέστερα.

Η Σύμβαση θα ανανεώνεται σιωπηρά ανά πενταετία, εκτός εάν καταγγελθεί.

Η καταγγελία θα κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών τουλάχιστον 6 μήνες πριν από την παρέλευση της προθεσμίας των πέντε ετών.

Θα μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα από τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Η καταγγελία δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο για το Κράτος που θα την έχει κοινοποιήσει.

Η Σύμβαση θα παραμένει σε ισχύ για τα λοιπά Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 31

Το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών θα κοινοποιεί στα Κράτη που μνημονεύονται στο άρθρο 26, καθώς και στα Κράτη που έχουν προσχωρήσει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28:

α) τις υπογραφές και επικυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26.

β) την ημερομηνία που η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27, παρ. 1.

γ) τις προσχωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 και την ημερομηνία θέσης τους σε ισχύ.

δ) τις επεκτάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 29 και την ημερομηνία θέσης τους σε ισχύ.

ε) τους καθορισμούς, αντιθέσεις και δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21.

στ) τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 30 παρ. 3.

Σε περίπτωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπόγραψαν τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Χάγη, στις 15 Νοεμβρίου 1965, στη Γαλλική και Αγγλική των δυο κειμένων εχόντων την ίδια ισχύ, σε ένα και μόνο αντίτυπο, το οποίο θα κατατε-

θεί στα αρχεία της Κυβέρνησης των Κάτω Χωρών και του οποίου ένα θεωρημένο αντίγραφο θα επιδοθεί, με τη διπλωματική οδό, σε κάθε Κράτος που εκπροσωπήθηκε στη Δέκατη Σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.

«Άρθρο δεύτερο

Ως κεντρική αρχή για την εφαρμογή του άρθρου 2 της Σύμβασης ορίζεται το Τμήμα Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας σε Αστικές Υποθέσεις της Διεύθυνσης Απονομής Χάριτος και Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.»

Το άρθρο δεύτερο αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 11 παρ. 2 Ν. 3514/2006, ΦΕΚ Α 266/6.12.2006. Έναρξη ισχύος από 20.12.2006.

Άρθρο Τρίτο

Η ισχύς του Νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ως άνω Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ την 18 Σεπτ. 1983 με ανακοίνωση του Υπ. Εξωτερικών της 3/17 Αυγ.1983 (ΦΕΚ Α' 108).